

Mirovni predlog v debatah - Italijanske čete vržene nazaj

Angleško-francoski mirovni načrt dal dosti posla celi Evropi. — Laval našel dober izgovor v francoskem parlamentu in je tudi prejel zaupnico. — Debatna v angleškem parlamentu v četrtek. — Mussolinija načrt ne zadovoljuje.

Zeneva, Švica. — V evropskih prestolnicah je glavni predmet pogovorov, razpravljanj in debat znani angleško-mirovni predlog, po katerem se naj bi končala vojna v Abesiniji. Predvsem pa se s to zadevo bavijo v dveh mestih, kjer se čutijo najbolj prizadete, namreč v Parizu in v Londonu. Obe vladi, francoska in angleška, napenjata vse sile, da pomirite nevoljo, ki grozi izbruhniti med upornimi elementi proti njima.

V torek se je moral zagovarjati pred parlamentom francoski min. predsednik Laval. Končno je vendarle on zmagal, in sicer lažje, kakor je menda sam pričakoval. S svojo diplomatsko zmožnostjo je prepričal poslance, da ni imel nikakega drugega izhoda, kakor odobriti ta načrt, in konec je bil, da mu je parlament odglasoval zaupnico, in sicer z večino 304 glasov proti 252. V svojem govoru je povdarjal, da omenjeni mirovni načrt ni bil nobenega drugega namena, kakor prepričati splošno vojno v Evropi; zahteval je nato, da se debata o tej zadevi preloži na 27. decembra in da mu točasno parlament poveri zaupnico; zagrozil je, da bo odstopil, ako tega ne doseže, češ, da bi si ne upal iti v petek na debato v Zenevo v tako ponižujočih okoliščinah. Zmagal je in dobil je zaupnico.

V Londonu se Baldwinova vlada enako zagovarja pred opozicijo, da je bil mirovni načrt le zadnji obupen poskus, prepričati spopad z Italijo. Dalje pravi tudi, da Anglija ni imela drugega izhoda, kajti Francija ni bila pri volji, da bi ji pomagala v slučaju vojne z Italijo. V splošnem pa pravi Anglija, da ta načrt nikakor ni končoval vojne in da ima Liga narodov priliko, da izpregovori zadnjo besedo. Debatna o tej zadevi se bo vršila v angleškem parlamentu ta četrtek.

Zanimivo pri vsem tem je, da je ves ta krik pravzaprav brezpomemben in da se prepričajo takorekoč za mrtvo, omenjeni načrt itak ne bo prodrl, kajti z njim se ne strinjate nobena od glavnih prizadetih strank, niti Abesinija in tudi ne Italija. Glede zadnje je zadeva posebno značilna, kajti Mussolini je načrt zavrgel, dasi ste mu z njim Francija in Anglija vrgli v naročje skoraj dve tretjini Abesinije. Možno je, če več kontrole nad Abesinijo in upira se dati v zameno Abesiniji še tisto malenkost, ki jo predvideva načrt, namreč odstop pristanišč, Assab v italiski koloniji Eritreji. Pravi, da mora to pristanišče ostati še nadalje italijanska last in se ga bo smela Abesinija le posluževati.

Ravno glede odstopa tega

DOLOČITEV KONVENCIJ

Republikanska konvencija se bo vršila v Clevelandu 9. junija.

Washington, D. C. — Narodni odbor republikanske stranke je na svojem zborovanju pretekli ponedeljek določil čas za konvencijo svoje stranke, na kateri se bo izvolil predsedniški kandidat za volitve v novembru in se bo obenem odobrila nova strankina platforma. Določilo se je, da se bo ta konvencija vršila v mestu Clevelandu in se bo otvorila 9. junija. — Demokratiški narodni odbor, ki bo enako odločil glede kraja in časa konvencije svoje stranke, se bo sešel 9. januarja.

NEUSPEH Z RAKETO
Aberdeen, Wash. — Zalogarjen, ker so ga gledali Chas. Bushnell na neslavne ostanke svojega dela, s katerim je bil zaposlen skozi več mesecev in ki ga je stalo v denarju \$100. Možno je namreč izdelati 11 čevljev dolgo raketo, o kateri je trdil, da bo zmogla s pomočjo zaporednih eksplozij doseči višino najmanj 1000 čevljev in da bi tudi človeka nosila. Raketa se je v resnici dvignila v zrak, toda komaj je dosegla višino 100 čevljev, je eksplodirala vsa in drobni kosci, v katere se je razletela, so deževali na razočaranega Bushnella.

V JEZI UMORIL ŠTIRI SODELAVCE

Los Angeles, Cal. — Razjarjen, ker so ga njegovi tovariši pri delu zapostavljali, se je 44 letni Ch. N. Layman pretekli ponedeljek maščeval nad njimi. Oborožen z nabasano puško in revolverjem, je skočil pred nje in pričel streljati. Ubil je štiri delavce in ranil tri druge. Razsrdilo ga je najbolj, ker so ga postavili, da je drugim nosil vodo.

STROGOST GLEDE AVTO LICENC

Chicago, Ill. — Mestne in državne oblasti objavljajo, da se bo prihodnje leto z vso strogostjo izvajal zakon, da mora imeti s 1. januarjem vsak avto novo lincenčno tablico za leto 1936. Kršitelji bodo takoj po tem dnevu podvrženi kazni. Prejšnja leta so bile oblasti v tem oziru precej popustljive.

pristanišča so se izvedle nove podrobnosti, o katerih govori mirovni načrt. Tudi, ako bi ga Abesinci dobili, jim bi ne bilo dovoljeno, da bi zgradili železnico do njega, marveč bi imeli zvezo z njim le potom kamelskih karavan. Ni čudno, da je cesar Selassie ves načrt ogorčeno odbil.

NEMIRI V SEV. KITAJSKI

Kitajsko dijaštvo nasprotuje japonski invaziji.

Peiping, Kitajska. — Kljub silovitemu pritisku oblastnih organov, ki skušajo zatreti vsako protijaponsko gibanje v provinciah, ki ste se nedavno ocepili od Kitajske, se je vršilo pretekli ponedeljek v tukajšnjem mestu demonstracijsko zborovanje dijaštva in druge kitajske mladine. Udeležitev je bila naravnost ogromna, kajti računali so, da je bilo udeležencev do 10.000. V pohodu po mestu so demonstranti burno protestirali proti japonski invaziji.

ŠTIRILETNI DEČEK IZ URJEN VIJOLINIST

Chicago, Ill. — Čudovit muzikalen talent kaže David A. Davis, ki je šele štiri leta star, a igra na vijolino že najtežje skladbe. Učiti se je pričel, ko je imel dve leti in 8 mesecev. Deček živi s svojimi starši, katera imata oba advokatsko izkušnjo, na 3214 Potomac ave. Izrednost pri njem je tudi, da spozna vsako noto, ki jo sliši, in tudi vsak akord razloči, iz katerih not obstoji. Zmožen je, da skladbo lahko takoj poje, ko jo prvičkrat vidi. Izredni genij dobiva pouk na Chicago Musical College.

ZAGONETNA SMRT FILMSKE IGRALKE

Los Angeles, Cal. — Ob lasti se bavijo s preiskovanjem, kake okoliščine so vodile do nesrečne smrti, kateri je zapadla filmska igralka Thelma Todd, ki so jo našli pretekli ponedeljek zadušeno od plinov v njenem avtomobilu v garaži. Pogrešali so jo že od nedelje naprej, dokler ni s končno iskalci pogledali tudi v garažo. Oblastem je v prvi vrsti na tem, da ugotovijo, ali je sama zastartala motor, ali je postala žrtev napada.

HAUPTMANN SE ZAVEDA RESNICE

Trenton, N. J. — V pismu, ki ga je pisal guvernerju Hoffmannu, izjavlja na smrt obsojenega Bruno Hauptmanna, da je pripravljen, podvreči se preizkušnji s pomočjo aparata za odkritje laži, da se s tem dokáže, da je govoril resnico. Dostavil pa je, da upa, da bo k istemu pripravljen tudi dr. J. F. Condon, kateri je ob ugrabitvi Lindberghovega sina vršil vlogo posredovalca med Lindberghom in ugrabitelji.

KRIŽEM SVETA

Berlin, Nemčija. — Nazijski voditelji po celi Nemčiji propagirajo, da se čim najhitreje proslavi solnčna izprembeba 21. decembra, kakor so jo poganski Nemci pred 2000 leti. Po gorah se bodo za to pogansko proslavo zažigali kresovi.

Moskva, Rusija. — Neki ameriški rudarski inženir, J. Littlepage, je dosegel izredno čast. Sovjetske oblasti so ga namreč odlikovale z Leninovo medaljo, kar je v Rusiji najvišje odlikovanje. Dobil je to za svojo pomoč pri razvoju sovjetske zlate industrije.

Mexico City, Mehika. — V nadaljnjem "čiščenju," naperjenem proti pristašem bivšega predsednika Callesa, je senatska zbornica v izrednem zasedanju pretekli ponedeljek odstavila guvernerja štirih držav, ki so bili znani kot Callesovi prijatelji.

SIRITE AMER. SLOVENCAM

Stenskih koledarjev NI VEČ!

Vsem onim, ki bi se radi naročili stenski koledar "Amerikanskega Slovenca" za leto 1936, javljamo, da je ves pošel in ne moremo z njim letos več postreči. Vzemite to na znanje in istega ne naročajte letos več.

BITKA V ABESINIJ

Italijani se morali pod pritiskom abesinske vojske umakniti 12 milj nazaj. — Bitka traja dalje.

Rim, Italija. — Kakor govori poročilo, došlo iz italijanskega vojnega poveljstva samega, so se morale italijanske čete na nekem kraju severozapadno od mesta Makale v Abesiniji umakniti nazaj za 12 milj pred močnim napadom, ki so ga izvršile na nje abesinske čete.

To poročilo je prišlo v torek in govori dalje, da obupna bitka med obema armadama še vedno dalje traja. V njej so padli štiri italijanski častniki, devet belih vojakov in večje število eritrejskih mačinov. Ta bitka je najbolj važna, kar se jih je še doslej vršilo tekom cele italijanske akcije, in se moč Abesincev računa na okrog 3000 mož, kateri so izvršili na italijanske linije presenetljiv napad. Možno je, da znači ta bitka začetek splošne abesinske protiofenzive, katera se napoveduje že dalje časa in ki obeta biti pravo klanje, kajti Abesinci so zagotovili, da ne bodo odnehali, četudi bi morali pasti vsi do zadnjega moža.

DOBA ŽENITEV V NEMČIJ

Berlin, Nemčija. — S posebno propagando se naziji dosegli, da se bo tekom božičnega časa sklenilo v Nemčiji do 10.000 zakonov, in sicer tekom 48 ur. Mladenci, ki se bodo hoteli poročiti tekom tega časa, se bodo dovolile posebne počitnice v to svrhu.

Vatikan. — V govoru, ki ga je imel ob imenovanju 20 novih kardinalov v ponedeljek, je papež izrekel obžalovanje nad stanjem cerkve v Rusiji, Mehiki in Nemčiji, obenem pa tudi veselje nad krasno uspelimi evhar. kongresi, kakor v Clevelandu, Pragi, Ljubljani in drugod.

Iz Jugoslavije.

Litijski predilniški mojster Janežič, izginil brez sledu, ko je zvečer odhajal iz krčme. — Nova maša Slovenca-novomašnika na Himalaji v Indiji. — Smrtna kosa. — Razne novice, nezgode in drugo.

Noč ga je vzela

Litija, 27. nov. — Predilniški mojster Ivan Janežič je izginil v noči od nedelje na ponedeljek. Za enkrat ni nobenega sledu za njim. Janežič je bil že 30 let zaposlen v litijski predilnici. Bil je najbolj priljubljen mojster in prijeten družabnik, srčno dober človek, ki mu ne vemo sovraznika. V predilnici ga cenijo kot enega najbolj zvestih nameščenec, ki še ni izostal neopravičeno od dela. V nedeljo je imel pri sebi poldrug tisoč dinarjev. Ljudstvo zatorej sodi, da je šel Janežič sredi noči čez most domov, pa ga je kdo napadel, mu vzel denar in nesrečnika vrgel čez ograjo v naraslo Savo. Seveda so pa to zgolj domneve.

O skrivnostnem dogodku so doznali naslednje podrobnosti: V soboto je bil v predilnici plačilni dan, ko prejmejo nameščenci 14 dnevno mezdo. Nedelja je bila pusta, deževna. Janežič se je popoldne odločil, da gre v družico. Stopil je v neko gostilno na Glavnem trgu, kjer je z nekaterimi znanci začel igrati skromno igro na karte. Dobro razpoložena družba se je dvignila šele po polnoči. Janežiča je pijača sicer nekoliko ogrela, vendar je bil ves priseben, ko se je posvajal. Z Glavnega trga je krenil na most, ki veže Litijo z Gradcem. In poslej nihče ne ve, kaj se je z njim zgodilo.

Vrhiški rojak novomašnik
Ljubljana, 24. nov. — Novomašniško posvečenje je prejel v Kurseongu na Himalaji dne 21. novembra slovenski rojak Viktor Sedej D. J., doma iz Velike Ligojne pri Vrhnici. Posvetil ga je kalkutski nadškof msgr. Ferdinand Perier D. J. To je že četrta slovenski novomašnik, ki ga je ta nadškof posvetil v Indiji. Prvi trije so bili brata o. Anton in Jože Vizjak in o. Stanko Podraž. Sedanjim novomašnikom je najprej študiral v Št. Vidu nad Ljubljano v škofskih zavodih, pozneje je zajemal višje nauke v Št. Andražu na Korškem in modroslovne nauke v Monakovem. Prestopil je k Jezuitom in bil nekaj časa v Travniku v Bosni, odkoder je odšel v indijske misijone.

Huda nesreča v gozdu
V ponedeljek 25. novembra se je ponesrečila 64 letna posestnikova žena Barbara Jeršetičeva iz Tržišča pri Rogaschi Slatini. Ko so podirali drevje je treščilo padajoče drevo z vso silo na njo in ji popolnoma zmečkalo desno nogo, da so ji jo morali v bolnišnici odrezati.

Smrtna kosa
V Ljubljani je umrla Ljudmila Smrkoljeva, rojena Katalan, soproga uglednega veletrgovca. — V Cirkovih na Dravskem polju je umrl Jernej Kirbiš, posestnik v Starošinjah, star 45 let. — V Mariboru je umrla Ma-

Jubilej šole
Šola na Grabnu ali kakor se sedaj imenuje II. deška narodna šola v Ljubljani, je slavila konec meseca novembra 60 letnico svojega obstoja. Ta šola je ena najbolj popularnih šol v Ljubljani in se je v njej šolalo vse polno sedaj ugodnih ljudi in tudi takih, ki so častno zapisani v zgodovini slovenskega naroda.

Nočni požar
Pri posestniku Jakobu Gregorki, po domače Dolinarju, Dragomer št. 30 je v gospodarskem poslopju izbruhnili ogenj malo pred polnočjo. Poslopje je popolnoma zgorelo z vsem kar je bilo notri. Škode je nad 45 tisoč dinarjev.

Utonil v potoku
V tako imenovanem Aninem potoku, ki loči naselbini Vrhdol in Hrastje nad Pekrami na Štajerskem, so našli mrtveca v katerem so spoznali Alojzija Pušeljca iz Lobnice. Zaposlen je bil pri sekanju drv nad Hrastjem. Domov grede mu je najbrže spodrsnilo da je padel in strmoglavil v potok, kjer je obelžal nezavesten in utonil.

Napaden
Neki topilničar hrastniške steklarne je na cesti napadel 26 letnega tovariša Franca Kožarja. Zabodel ga je v trebuh in mu poškodoval prsni koš. Močno ranjenega Kožarja so odpeljali v celjsko bolnico.

Stepni orel
Veličnega stepnega orla sta ustrelila šolski upravitelj Perenčak iz Ivanca in trgovec J. Pinter. — Stepni orel je zelo plaha stepna ptica in potuje jeseni iz Rusije in Perzije v južne toplejše kraje.

Prometna nesreča
V vasi Zvonici ne daleč od Mostarja v Hercegovini se je prevrnil tovorni avtomobil, s katerim so se vozili člani mostarske Hrvatske glasbe. Vsi so popadali iz avtomobila in 6 jih je dobilo hude poškodbe, da so jih spravili v bolnico.

FILIPINCI DOBILI PRVEGA PREDSEDNIKA

Amerika je dala Filipinom neodvisnost in nedavno je bil instaliran prvi predsednik nove republike, Manuel Quezon. Gornja slika je bila vzeta ob tej svečanosti, kateri je prisostvovalo 15.000 oseb; tudi več zastopnikov ameriške vlade je bilo navzočih, med njimi podpredsednik Garner.

AMERIKANSKI SLOVENE

Prvi in najstarejši slovenski list v Ameriki.
Ustanovljen leta 1891.

Izhaja vsak dan razen nedelj, ponedeljkom in dnevom po praznikih.

Izdaja in tiska:
EDINOST PUBLISHING CO.
Naslov uredništva in uprave:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Telefon: CANAL 5544

Issued daily, except Sunday, Monday and the day after holidays.
Published by:
EDINOST PUBLISHING CO.
Address of publication office:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Phone: CANAL 5544

Naročnina: Subscription:
Za celo leto \$5.00 For one year \$5.00
Za pol leta 2.50 For half a year 2.50
Za četrt leta 1.50 For three months 1.50
Za Chicago, Kanado in Evropo: Chicago, Canada and Europe:
Za celo leto \$6.00 For one year \$6.00
Za pol leta 3.00 For half a year 3.00
Za četrt leta 1.75 For three months 1.75
Posamezna številka 3c Single copy 3c

Dopisil važnega pomena za hitro objavo morajo biti doposlani na uredništvo vsak dan in pol pred dnevom, ko izide list. — Za zadnjo številko v tednu je čas do četrta dopoldne. — Na dopise brez podpisa se ne ozira. — Rokopisov uredništvo ne vrača.

Entered as second class matter November 10, 1925, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

Nazaj ali naprej?

(Konec)

Zadeva NRA je šla tako daleč, da so bogataši napravili priziv na najvišje sodišče v deželi ter se pritožili proti določbam NRA, katere niso bile ničesar drugega, kakor le mala zaščita delavcev, da jih kapitalisti niso mogli tako prosto in svobodno izkoriščati in izrabljati, kakor so jih pred NRA. In vrhovno sodišče, kjer sedi še vedno 6 sodnikov, ki so, kakor pravijo republikanskega duha in le 3, ki so demokratskega duha, so razsodili s 6 proti 3, da je NRA neustavna na podlagi sedanje ustave in je s tem postala avtomatično razveljavljena. Delavstvo in mali obrtniki in farmarji so pri tej razsodbi lahko spoznali, s kom držijo sodniki, ki so republikanskega duha! Samo če so hoteli! — Ista usoda je zadela druge zasilne odredbe in ustanove kot AAA itd. Torej karkoli je predsednik Roosevelt ustanovil in napravil v zaščito delavcev in malih ljudi, to najvišje sodišče razveljavlja kot protustavne ustanove eno za drugim.

Zdaj se dobijo pa še ljudje v vrstah delavcev samih, ki ostro kritizirajo Roosevelta, češ, da je prepočasen, zakaj ne stori in ne napravi tega, pa tega. Zakaj kapitalistom prizanaša? Zakaj bolj hitro ne rešuje vsega? Ta se jezi nad tem, češ, davke moramo plačevati. Drugi nad drugim? Ali tega, kje naj administracija vzame, da bo naslajevala milijone lačnih ust, ki so brez dela in jela, ne po lastni krivdi, pač pa po krivdi razmer v katerih živimo, pa ne pove nihče. Roosevelt je predsednik, on naj poskrbi, on mora poskrbeti, to je njegova dolžnost. In on hoče poskrbeti, toda ker pa čudežev delati ne zna, vzame tam kjer je in da tja, kjer je potreba. To je, da z ustanovitvijo raznih relifov je bilo treba nastaviti razne nove davke za dohodke v ta namen. Radi tega je prišel prodajni davek in še mnogo drugih davkov. Treba je bilo pač virov, ker brez teh ne gre. In, ko je bilo treba začeti te prispevke dajati, takrat je nas vse zbolelo, čemu to, čemu te dajatve, čemu te sitnosti, čemu to, čemu ono. Nihče pa ne pomisli, da brez žrtev ni ničesar.

Mi bi radi, da bi bil svet tak, kakor v Pavlihovih pravljicah, da je nekdo samo rekel: Miza rihtaj se, pa je bilo vsega v obilici na mizi. Toda to je mogoče samo v Pavlihovi pravljici, pa nikjer drugje ne, niti v naši Ameriki ne! Tudi tu je tako, če hočeš, da bo kaj na mizi, moraš najprvo na mizo tudi dati.

Amerika gre polagoma skozi novo socialno preureditev. Polagoma bomo prišli prej ali slej v nov socialni red. Nič ne pomaga ves krik wallstreetske bogate gospode, ki je doslej po mili volji svobodno živela na račun revnejših slojev, ne da bi imela za to najmanjšo odgovornost do njih. Novi red, ki bo skrbel tudi za revnejše, da bodo tudi ti deležni svojega kosčka kruha in imeli vsaj neko gotovost v težkih časih, bo moral biti tak, da bo sicer nudil kapitalu svoj dobiček, toda bo ta odgovoren tudi za one, ki mu ta

dobiček pridelujejo na razne načine. Bodo za vsakogar uredništvo in upravnistvo tega lista in vsem naročnikom in bralcem.

Joseph Bregar

RAZNE VESTI IZ PUEBLE

Pueblo, Colo.

Zopet je nemila smrt iztrgala iz naše srede dobro znanega očeta Lojzeta Lahnarja, farmarja po poklicu in očeta dvanajstih otrok, katerim je bil dober oče in skrben gospodar. Dasi 90 milj oddaljen od naše cerkve Marije Pomagaj, je vedno rad prihajal k sv. maši in tako tudi njegova družina. Za njim žaluje zapuščenca soproga in že omenjenih 12 otrok, ki so očeta vsi silno ljubili. Najbolj pretresljivo je bilo gledati malo hčerko, ki je pri odprtem grobu zaklinala očetu v slovo: Oče, jaz bom sedaj molila za tebe in vsi bomo sedaj mamo bolj ubogali, ko si nas ti zapustil. Nobeno oko ni pri tem prizoru ostalo suho. — Večni ti mir dragi pokojni, ostalim žalujočim pa naše odkritosrčno sožalje.

Druga žrtev, ki jo je smrt iztrgala iz naše srede je bil Frank Renor, ki je umrl v starosti 62 let in nima tukaj nikakih sorodnikov. Bil ni oženjen in zapuščal v starem kraju eno sestro. Semkaj je prišel pred 35 leti in je bil ves čas izvrsten delavec, mi zar po poklicu, pa tudi zidar če je bilo treba. Sploh se je polotil vsakovrstnega dela. Vse je znal napraviti in se tako preživljal s svojim delom ves čas njegovega bivanja v Pueble. Celih 14 let je živel v hiši našega župnika Father Cirila in kadar so ga g. župnik potrebovali da je napravil kako stvar je vselej rad napravil. Sploh sta bila velika prijatelja. Zelo težko ga bomo pogrešali pri cerkvi Marije Pomagaj, kjer je veliko napravil in je vsa ta leta postavljaj jaslice. To delo je opravljal vselej z vso spoštljivostjo in resnostjo. Ljubil je cerkev in z njim je fara izgubila dobrega delavca in vnetega farana, Amerikanskega Slovence pa vnetega naročnika, društvo Slovan št. 3, pa enega svojih članov. Pokoj njegovi duši.

V bolnišnici se nahaja Mr. Ivan Okoren, kateremu želi mo, da bi mu ljubi Bog podelil zdravlje, da bi se skoraj vrnil k svoji družini, ki pogrešajo dobrega očeta.

Da pa ne boste rekli, da samo od smrti in bolezni pišem, naj tukaj objavim, kako sta obhajala jubilej svojega zakonskega življenja Mr. in Mrs. Golob. Menila sta, da bosta ta jubilej obhajala kar lepo na tiho, sama za se in nič nista slutila, kaj se pripravljala za njunim hrbtom. Znalo je pa, da če naše ženske za kaj takega izvejo, jim ne da žilica miru in stvar ne more ostati tiha. Tako je bilo tudi tukaj. Lepo število prijateljev in znancev se je zbralo pri bratu našega jubilanta in od tam vkorakalo v hišo

pa o. Venceslav Šolar podelil še sveto popotnico za dolgo razjzo v večnost. — Pogreb se je vršil 10. decembra ob pol desetih uri jutraj.

Ko je Father Peter umrl, ga je odpeljal pogrebni zavod in ga nato ko je bilo vse pripravljeno, pripeljal 8. dec. ob 2 uri popoldne v cerkev sv. Rožnega venca v La Salle, Ill, kjer je bila v ponedeljek jutraj ob 7 uri sv. maša. Potem je bila njegova krsta odprta, da so se lahko farani od njega poslovili, pa tudi drugi, kateri so želeli ga še enkrat videti. Od tam je bilo potem njegovo truplo prenešeno v irsko cerkev sv. Patrika, ker je bilo v poprej omenjeni cerkvi premalo prostora. Bilo je namreč prišlo veliko duhovščine in vernikov k njegovega pogrebu. Tam se je potem brala sv. maša zadušnica, katero je daroval prevzvišeni škof Joseph Schlarman iz Peoria, Ill. Pri sv. maši je pela samo duhovščina iz Peoria, Ill. Po končani sv. maši se je začel pomikati žalni sprevod proti zadnji postaji Greenville. Ta sprevod je zares pokazal, kako je bil Father Delo priljubljen. V Greenvilleu je bil zopet nameščen v cerkvi, da so se farani lahko od njega poslovili, nakar so ga spremili na pokopališče k zadnjemu počitku, kamor so ga položili poleg velikega križa sredi pokopališča.

Prav vesele božične praznike in srečno novo leto želimo in od tam vkorakalo v hišo

pa o. Venceslav Šolar podelil še sveto popotnico za dolgo razjzo v večnost. — Pogreb se je vršil 10. decembra ob pol desetih uri jutraj.

Ko je Father Peter umrl, ga je odpeljal pogrebni zavod in ga nato ko je bilo vse pripravljeno, pripeljal 8. dec. ob 2 uri popoldne v cerkev sv. Rožnega venca v La Salle, Ill, kjer je bila v ponedeljek jutraj ob 7 uri sv. maša. Potem je bila njegova krsta odprta, da so se lahko farani od njega poslovili, pa tudi drugi, kateri so želeli ga še enkrat videti. Od tam je bilo potem njegovo truplo prenešeno v irsko cerkev sv. Patrika, ker je bilo v poprej omenjeni cerkvi premalo prostora. Bilo je namreč prišlo veliko duhovščine in vernikov k njegovega pogrebu. Tam se je potem brala sv. maša zadušnica, katero je daroval prevzvišeni škof Joseph Schlarman iz Peoria, Ill. Pri sv. maši je pela samo duhovščina iz Peoria, Ill. Po končani sv. maši se je začel pomikati žalni sprevod proti zadnji postaji Greenville. Ta sprevod je zares pokazal, kako je bil Father Delo priljubljen. V Greenvilleu je bil zopet nameščen v cerkvi, da so se farani lahko od njega poslovili, nakar so ga spremili na pokopališče k zadnjemu počitku, kamor so ga položili poleg velikega križa sredi pokopališča.

Prav vesele božične praznike in srečno novo leto želimo in od tam vkorakalo v hišo

pa o. Venceslav Šolar podelil še sveto popotnico za dolgo razjzo v večnost. — Pogreb se je vršil 10. decembra ob pol desetih uri jutraj.

Joseph Bregar

RAZNE VESTI IZ PUEBLE

Pueblo, Colo.

Zopet je nemila smrt iztrgala iz naše srede dobro znanega očeta Lojzeta Lahnarja, farmarja po poklicu in očeta dvanajstih otrok, katerim je bil dober oče in skrben gospodar. Dasi 90 milj oddaljen od naše cerkve Marije Pomagaj, je vedno rad prihajal k sv. maši in tako tudi njegova družina. Za njim žaluje zapuščenca soproga in že omenjenih 12 otrok, ki so očeta vsi silno ljubili. Najbolj pretresljivo je bilo gledati malo hčerko, ki je pri odprtem grobu zaklinala očetu v slovo: Oče, jaz bom sedaj molila za tebe in vsi bomo sedaj mamo bolj ubogali, ko si nas ti zapustil. Nobeno oko ni pri tem prizoru ostalo suho. — Večni ti mir dragi pokojni, ostalim žalujočim pa naše odkritosrčno sožalje.

Druga žrtev, ki jo je smrt iztrgala iz naše srede je bil Frank Renor, ki je umrl v starosti 62 let in nima tukaj nikakih sorodnikov. Bil ni oženjen in zapuščal v starem kraju eno sestro. Semkaj je prišel pred 35 leti in je bil ves čas izvrsten delavec, mi zar po poklicu, pa tudi zidar če je bilo treba. Sploh se je polotil vsakovrstnega dela. Vse je znal napraviti in se tako preživljal s svojim delom ves čas njegovega bivanja v Pueble. Celih 14 let je živel v hiši našega župnika Father Cirila in kadar so ga g. župnik potrebovali da je napravil kako stvar je vselej rad napravil. Sploh sta bila velika prijatelja. Zelo težko ga bomo pogrešali pri cerkvi Marije Pomagaj, kjer je veliko napravil in je vsa ta leta postavljaj jaslice. To delo je opravljal vselej z vso spoštljivostjo in resnostjo. Ljubil je cerkev in z njim je fara izgubila dobrega delavca in vnetega farana, Amerikanskega Slovence pa vnetega naročnika, društvo Slovan št. 3, pa enega svojih članov. Pokoj njegovi duši.

V bolnišnici se nahaja Mr. Ivan Okoren, kateremu želi mo, da bi mu ljubi Bog podelil zdravlje, da bi se skoraj vrnil k svoji družini, ki pogrešajo dobrega očeta.

Da pa ne boste rekli, da samo od smrti in bolezni pišem, naj tukaj objavim, kako sta obhajala jubilej svojega zakonskega življenja Mr. in Mrs. Golob. Menila sta, da bosta ta jubilej obhajala kar lepo na tiho, sama za se in nič nista slutila, kaj se pripravljala za njunim hrbtom. Znalo je pa, da če naše ženske za kaj takega izvejo, jim ne da žilica miru in stvar ne more ostati tiha. Tako je bilo tudi tukaj. Lepo število prijateljev in znancev se je zbralo pri bratu našega jubilanta in od tam vkorakalo v hišo

omenjenih jubilarov. Ko so prišli v hišo je že zadonel grogoviti supraj, da sta se ga jubilanta silno prestrašila, ker nikdar nista kaj takega pričakovala. In ko so jima začeli vsi častitaj k temu najlepšemu dnevu njihovega življenja, sta bila tako ginjena, da so jima solze zalivale oči od veselja, da sta dočkala tako lep dan in pa ker sta videla, da imata toliko resničnih prijateljev, ki so vsi prišli polnih rok. Miza se je šibila pod različnimi prinesenimi jedili. Pa tudi drugih daril je bilo mnogo. Ko so pa razvijali neki beli zavoj, je bi vsak radoveden, kaj neki mora biti tu notri. Tudi nevesta jubilarntka je bila med radovednimi. In veste, kaj je bilo notri? "Dajlica" ali punčka je bila, samo škoda, da ni bila živa, ker jubilanta imata sama le tri sinove in nobene hčerke. Seveda sme imeli pri tem vsi veliko veselega smeha in zabave. Kakor na prvi očetni smo se imeli in tudi tistega od zida ni manjkalo. — Ker je pa več Golobov tukaj, zato, da ne boste mislili kateri je neki bil ta srečni jubilarnt, vam povem, da sta to bila Mr. in Mrs. Jože in Franca Golob. Ta dva sta bila tako srečna, da jima je dal Bog dočkati ta veseli dan. Pred 14 leti sta si postavila lasten dom. Okoli njunega doma je še več naših Slovencev in sta ona dva kar nekako v sredi. V starem kraju, bi bili temu rekli fe-

stunge. Lep prostor so si izbrali naši Slovenci in so dali tej vasi ime Kurja vas, — menda zato, ker so žene gotovo prijateljice kokoši. Saj to ni nič slabega, ker se pač nikdo ne brani okusno pečene kokošjega bedra. In med takimi prijaznimi ljudmi živita naša jubilarnta, katerima želimo, da bi jima Bog dal dočakati v sreči, zdravju in zadovoljnosti še nadaljnjih 25 let, da bi ko ta potečejo vesela praznovala zlati jubilej poroke.

Naj še to zapišem, dragi bralci. Komur da Bog dočkati takega dne in jubileja v zakonskem stanju, naj ne pozabi zahvaliti se Vsemogočnemu z daritvijo sv. maše. Pogledimo, koliko je dandanes mož brez žena in žena brez mož, otrok brez staršev. Kako bi ti zahvalili Boga če bi bili tako srečni, da bi živeli petindvajset let v lepem srečnem zakonu. Zato, dragi bralci, ki si tako srečni, da si dočakate ta lep jubilej, zahvali se Bogu za ta lep dan v tvojem življenju.

Vesele božične praznike in srečno novo leto Mr. in Mrs. Jakliču in vsem naročnikom tega lista.

Johana Starcer

— "Vsak naj spozna, da brez agitacije za katoliški list smo vsi zakopani v tihi, sramotni grob in naš mili narod ne bi doživel prepotrebnega bodrila."

Čitatelji in naročniki
"Amer. Slovenca" pozor!

Z novim letom začne izhajati v "Amerikanskem Slovincu" nova originalna povest, ki ji je ime:

"Brez slave"

To je vojna povest, ki začne z streljo v Sarajevu leta 1914. in opisuje vse vojne dogodke — skozi vsa dolga leta vojne, tja do jeseni leta 1918. ko se je končala svetovna vojna. Spisal jo je slovenski preizkušeni časnikar, ki je deloval pred vojno pri vodilnih slovenskih in nekaterih nemških časopisih, kot dopisnik in urednik. Vojna ga je zajela v Pulju v Istri. Sam je moral obleči vojaško suknjo kot rezervist in iti na razne fronte, katere prezanimivo opisuje.

Marsikaj smo slišali o vojni, o političnih naklepih dunajske vlade in Nemcev, ter marsikaj drugega. Ali ta povest "Brez Slave" nam vse poda v jasni luči, kako je takrat potekalo življenje v naši ožji stari domovini ter v tedanji Avstro-ogrski sploh. Zanimivo je to za starejše, ki so poznali prejšnje razmere — zanimivo je to za mlajše, ker jih ta povest pouči, kako je bilo tedaj.

Rečemo le toliko, kdor bo to povest zamudil in jo ne čital od začetka do konca, bo zamudil nekaj, ki je za vsakega nadvse zanimivo. Zato pa prosimo vse naše zastopnike (ce), naj na to povest spomnijo vse one naše rojake po naselbinah, ki morda še našega lista ne prejemaajo. Tudi vsi naši naročniki in čitatelji naj store svojem listu prijateljsko uslugo s tem, da naj opozore vse svoje prijatelje in znance ter sosede, da se naj isti naroče na list, da bodo tako deležni te zanimive povesti, ki začne izhajati z novim letom. Ne pozabite na zanimivo povest:

"BREZ SLAVE"

ZLATO MESTO IN TARZAN

(74)

(Metropolitan Newspaper Service)

Napisal: Edgar Rice Burroughs

Vrata kraljčine sobe so se odprla in vetopila sta, najprej Nemone, potem za njo Tarzan. Kraljčine oči so po teh razgovorih tako mirno gledale v svet, kot se nikdar ne, a komaj je napravila nekaj korakov, je iz njih že svigala jeza in gnjev, kajti sredi sobe je zagledala zoprnostarko M'duze.

Skliučena in upognjena je stala starka M'duze sredi sobe gledajoč proti prilescema. Oprala se je na koščeno palico, na rokah so ji bingljali težki zlati obroči. Divje je gledala starka na Nemone, ko je ta počasi stopala proti njej, medtem ko je Tarzan obstal pri vratih in začuden gledal...

— Veliki lev je tiho in mogočno stopal skozi džunglo naprej. Opaziti je bilo, kot da nekaj sledi, kajti ni se odmaknil od svoje poti, katero so vode v dolgi deževni sezoni že skoro popolnoma zabrisale. Kljub temu je lev stopal z vidno sigurnostjo proti nekemu cilju. Kaj je neki bil ta cilj?

Kaj žene mogočno žival da gre naprej in naprej skozi gosto zaraščeno džunglo, čez drn in strn, čez skalovje in kamenje po komaj za divjo žival prehodni poti? Samo Numa, kralj zverin ve to... Oh istem času je Erot, kraljčin ljubljene, v svojem stanovanju hodil gori in doli ter se jezil.

DENARNE
POŠILJATVE

odpravljamo redno po dnevnem kursu v Jugoslavijo, Italijo, Nemško Avstrijo in vse druge dele sveta. Denar dobijo prejemniki točno in zanesljivo direktno na dom brez vsakega odbitka. Cene so podvržene spremembam kursa. Včeraj so bile naše cene:

Dinarji:	Za izplačila v dolarjih:
Za \$ 2.75 100 Din	Za \$ 5.00 pošljite \$ 5.75
Za \$ 5.15 200 Din	Za \$ 10.00 pošljite \$ 10.85
Za \$ 7.25 300 Din	Za \$ 15.00 pošljite \$ 16.00
Za \$ 9.65 400 Din	Za \$ 25.00 pošljite \$ 26.10
Za \$ 11.75 500 Din	Za \$ 40.00 pošljite \$ 41.25
Za \$ 23.50 1000 Din	Za \$ 50.00 pošljite \$ 51.50

Live:
Za \$9.25 100 lir
Za \$44.00 500 lir in za \$87.50 1000 lir

Vsa pisma in pošiljate naslovite na:

John Jerich

(V pisarni Amerikanskega Slovence)

1849 W. CERMAK RD., CHICAGO, ILL.

OB 25-LETNICI SLOVENSKEGA FRANČIŠKANSKEGA SUPERIO- RATA V AMERIKI

Rev. Salezij Glavnik, O.F.M.

Pred kratkim sem po-
ključju bral te-le vrstice v
letopisu slovenske provincije
sv. Križa za leto 1933-34: L.
1910 je bil ustanovljen misi-
jonski superiorat za izseljen-
ce v Ameriki." To pomeni, da
je letos preteklo petindvajset
let, ko se je tukajšnjim slov.
franciškancem posrečilo, da
jih je mati provincija priznala
kot redovno skupino ter jim
postavila kot predstojnika
patra Kazimirja Zakrajšeka
Korak naprej k temu je bila
ustanovitev komisarijata, ki
na se je izvršila dve leti po-
zneje, t. j. l. 1912.

Zanimivo je, da je že l.
1839 — sedaj že skoro pred
sto leti — želel ustanoviti tak-
misijski superiorat za slov-
slovenske franciškane prvi sem-
kaj došli slovenski franci-
škani Rev. Ivo Levec. Ob tej
priliki bom spregovoril neko-
liko več o tem zgodnjem na-
črtu.

Na starega leta dan 1830
se je izkrcal v New Yorku ka-
kor vemo prvi slovenski misi-
jonar in poznejši škof Friderik
Baraga. Iz svojega misi-
jona med Indijanci je pošiljal
poročila dunajski leopoldin-
ski družbi, ki ga je gmočno
podpirala. Seveda so ta poro-
čila zbudila misijonske pokli-
ce tudi v drugih pogumnih in
vnetih duhovnikih. Tako se je
tudi franciskan Ivo Levec že
l. 1834 odločil za Ameriko.
Ker v prošnji na Rim ni iz-
recno želel v Ameriko, temveč
sploh v kake misijone, so ga
poslali v Carigrad, od koder
pa se je kmalu vrnil, ker mu
podnebje tamkaj ni prijalo.
L. 1839 je dobil dovoljenje
za filadelfijsko škofijo ter je
decembra i. l. prišel v New
York. Kaka dva meseca je
ostal pri nemški cerkvi sv.
Nikolaja, nakar jo je mahnil
v njemu namenjen misijon.
Delal je med Nemci in neko-
liko tudi med Francozi. Vse
povsod je videl ogromno po-
lje. Delavcev pa neizrečeno
malo. Zato je svojemu pro-
vincijalu izrazil željo, naj bi
mu poslal za prvo silo vsaj
enega patra in brata v po-
moč. Rad bi ustanovil pravo
redovno hišo ali hospic za
slovenske franciškane v Ame-
riki, po zgledu redemtoristov.
Ko se je mudil v Pittsburghu,
se je ustavil pri njih in tam,
v njihovi redovni hiši, mu je
docela dozorela ideja, da bi
tudi slovenski franciškani lah-
ko započeli kaj podobnega.
Tozadevno pismo na provinci-
jala ni ohranjeno, pač pa je
ohranjeno pismo na njegove-
ga prijatelja p. Vincencija, ki
nosi datom 11. aprila 1840.
Ker v tem pismu pravi, da je
disal provincijalu decembra
pretečenega leta, se je to mo-
ralo zgoditi l. 1839, kar sem
zgoraj poudaril.

Ce bi se Levčeva ideja ures-
ničila, bi se zelo zgodaj bili
naši franciškani v tukajšnjih
misijonih. Ker tedaj Sloven-
cev še ni bilo v Ameriki, bi
delovali ali med Nemci in
Francozi, ali pa celo med In-
dijanci, kamor je sledil Bara-
govemu zgledu edini sloven-
ski franciskan P. Oto Skala.
Tudi P. Ivo Levec je srčno že-
lel tjakaj, pa so ga pred tem
ovirali razni vzroki, kakor bo-
lehnost, težki jezik itd. Tudi
mu ni šlo v glavo, da bi so-
moral posluževati ženske, ki
bi mu tolmačila indijanske be-
sede ali pa njegove prestat-
ljala v indijansčino. Pa četudi
se Levču ni posrečilo med In-
dijance, je vendar storil veli-
ko dobrega s svojim dušno-
pastirskim delom med zapu-
ščenimi naseljenci. Še več mo-
ramo povdariti: Če bi se Lev-
ču posrečilo dobiti več sobra-

tov iz provincije semkaj v
Ameriko, bi bili naši slovenski
franciškani prej tukaj, kakor
tirolski in oni iz Nemčije, pred
in po Bismarckovem "kultur-
nem" boju. Tirolski franciška-
ni so prišli v Cincinnati ter
tamkaj prevzeli župnijo sv.
Janeza Krstnika l. 1844. Prvi
franciškani iz Nemčije pa so
prišli v Teutopolis, Ill. šele l.
1858. V večjem številu so se
napotili semkaj nemški fran-
ciškani ob času Bismarckovega
preganjanja od l. 1872-79.
Žal, da je že Levec sam
sprevidel, da mu ne bo zaen-
krat mogoče uresničiti veliko-
poteznega načrta za ustanovi-
tev slovenskega franciškani-
skega superiorata za Ameri-
ko. V pismu na tedanjega pro-
vincijalnega vikarja p. Felicij-
ana Ranta je preklical svojo
prošnjo za pomoč. To je nje-
govo drugo ohranjeno pismo
in nosi datum 17. decembra
1840. Vsega skupaj se je
ohranilo troje Levčevih pism.
Prepise teh pism mi je iz-
prižnostil dal na razpolago
p. Hugo in iz njih sem po-
snel, kar je novega, ne še pri-
občenega.

P. Ivo Levec je torej sam
spoznal, da se mu radi takrat-
nih razmer ne bo posrečilo iz-
peljati načrta za redovno hišo.
Zato je sam opustil tozadevni
načrt. Zraven indijanskega
misijskega Otona Skale, ki
mu je sledil že l. 1841, se je
v prvih časih odločil še za
Ameriko Rev. Leo Osredkar.
Ta je odšel semkaj kot dušni
pastir za Nemce l. 1852. Or-
je edini izmed prvih treh na-
ših franciškancov, ki lje umrl
tukaj. L. 1882 ga je zadel
mrtnovod, ko je bil 71 let star.
Kar ni izpeljala prva sku-
pina slovenskih franciškancov,
to pa je srečno uresničila dru-
ga, pod vodstvom p. Kazimir-
ja. Letos, ob srebrnem jubile-
ju tega dogodka, zahvalimo
Boga, da je poklical tudi slo-
venske franciškane delovati
med rojake, ki so se izselili v
daljino Ameriko.

SIRITE AMER. SLOVENCE!

**"MOJ MALI DECEK JE BIL
TAKO SUH - ZJOKALA
SEM SE, KADAR SEM
GA POGLEDALA"**

"Nagovarjati sem ga morala, da je
jedel, in nič, kar je pojedel, ni po-
magal, da bi pridobil na teži. Vedno
bom hvalila tisti materi, ki mi je
povedala o Trinerjevem grenkem
vinu."

Trinerjevo grenko vino je staro, za-
nesljivo družinsko zdravilo, ki odpra-
vja zaprtje, pline, nespečnost, slabo
sapo, nečistost kože in težave, zdru-
žene s prebavnimi nerednostmi, in
navda z življenjem oslabei tek. Dobite
ga lahko v vsaki lekarni.

**TRINERJEV ELIKSIR
GRENKEGA VINA**

Joseph Triner Company, Chicago

Veseli Božič in srečno Novo leto

želim vsem rojakom Slovencem in bratom Hrvatom!

YONEY'S FUNERAL HOME

AMBULANČNA POSTREŽBA

SLOVENSKE POGREBNE ZAVODE, ki vam nudijo v takem
slučaju najboljšo postrežbo po zmernih cenah.

149 East Pike Street - Canonsburg, Pa.

Telefon 908

Jacob Gerend Furniture Co.

704-706 North 8th Street, Sheboygan, Wis.

Priporočamo naš pogrebni zavod. Dobite nas podnevi in ponoči.
Imamo tudi vsakovrstno pohištvo po zmernih cenah.

Telefon: 85 - Res. 4080-W

PRIPRAVLJAJO SE NA OLIMPIJADO

Med ameriški športniki, ki se bodo udeležili prihodnje leto mednarodnih
olimpijskih iger v Nemčiji, bo tudi Miss Kath. Durbrow, izurjena drsalca na
ledu, katero kaže gornja slika pri njeni vežbi.

RAZNOTEROSTI

NAJGLOBKEJŠA JAMA

Znanstvenik Norbert Caste-
ret, ki je v teku enega desetletja
preiskal več ko 400 jam, hoče
letos preiskati najglobljo jama
na Francoskem, ki je morda
najgloblja jama na svetu. Ta ja-
ma se imenuje Martelova jama
v Pirenejih. Enkrat je že posku-
sil preiskati to jama ter se je
spustil v njej 225 m globoko. Te-
daj je našel v jami ogromen vo-
dopad, ki je padal v prepad. Ta
vodopad je znanstveniku dal mi-
sliti ter ga je spravil na sled, da
se pod zemljo preliva gorska re-
ka.

L. 1923 je Casteret v dotlej
neznani jami v Montespanu na-
šel mnogo glinastih kipecev od
medvedov in levov. To so najsta-
rejši doslej znani kipi, delani s
človeško roko ter so najbrž že
20 tisoč let stari. Sledč tem sle-
dom najstarejšega človeka je
Casteret zbral ves pogum in se
drznil v to globoko temno jama.
Najprej je šel sam, potem pa je
vzel s seboj še svojo ženo, ki je
vnela znanstvena in sportna so-
trudnica svojega moža.

Preplavali sta morala ledeno
mrzle podzemeljske reke, brodi-
la sta med ogromnim skalovjem,
katero se je takoj začelo podira-
ti, kakor hitro sta se ga dotak-
nila. Bredla sta skozi mehko in
nevarno blato, skozi ozke sotes-
ke, se plazila skozi luknje —
vse to pa le ob svitu jamske sve-
tilke, ali pa borne svečke, kate-
ro sta imela pritrjeno na čepici.
Edino orodje, ki sta ga imela s
seboj, je bil kompas. Tako je
junaka dvojica odkrila slovečo
jama Montespan z njenimi
skulpturami in največjo ledeno
jama, ki se znanstveniku na čast
sedaj imenuje Casteretova jama.

Z LESENI JEZIKOM JE GOVORIL

Moderna znanost dandanes tr-
di, da ji nobena stvar ni več ne-
mogoča. Ponekod imajo zavode,
v katerih prebivajo taki mutci,
ki imajo na jeziku tako hude
okvare, da ne morejo govoriti.

Sedaj so po teh zavodih začeli
te mutce učiti govoriti in sicer
tako, da bodo docela jasno go-
vorili, pa čeprav jim manjka
več ali manj jezika. Moderna
znanost trdi, da je to čudovit na-
predek, vendar to ni tako točno
res. Že v starih zapiskih so po-
pisani podobni poskusi. Med
drugim stari zapiski pripovedu-
jejo tudi o možu, ki je govoril z
lesenim jezikom. Kako je bilo to?

Nesrečni mož je nekoč pri ne-
ki nesreči izgubil jezik in s tem
dar govorjenja. Kar mu je še
ostalo jezika, z nim ni mogel no-
bene besedice več na glas spre-
govoriti. Nekega dne pa mu je
pomagal slučaj, ki je večji iz-
najditelj ko vsi strokovnjaki
skupaj. Mož je ravno jedel z le-
seno žlico. Tedaj se je nekdo na
tistem priplazil za njegovim hr-
tom in ga za šalo precej krepko
sunil v zatilje. Mutasti mož je
čisto pozabil, da je mutast in je
z leseno žlico v ustih začel na vse
pretege zmerjati in psovati. Nje-
govo zmerjanje pa je bilo tako
jasno in razločno, da je mutec
sam ostrmel od začudenja. Lese-
na žlica, katero je imel v ustih,
mu je torej pomagala, da je go-
voril posamezne besede. Zato se
je vneto začel vaditi z žlico v
ustih. Končno je uvidel, da dr-
žati žlice lahko kar odreže; in
tako je imel v ustih le široki del
žlice. Z njeno pomočjo je kmalu
tako dobro in razločno govoril,
kakor poprej z jezikom.

Danes seveda poskušajo ljudi
brez jezika navaditi govoriti ce-
lo brez te jezične proteze. Do-
gnali so namreč, da za marsikak
glas niti ni neobhodno potreben.
Marsikako črko človek lahko iz-
govori, ne da bi mu jezik poma-
gal. Tiste glasove pa, za katere

ZAHVALA DRUŠTVU

Chicago, Ill.

V imenu odbora in vsega
članstva spodaj omenjenega
društva želimo izreči najlepšo
zahvalo vsem, ki so pripomo-
gli, da je naša veselica, ki smo jo
imeli 27. novembra v šolski dvorani, tako
uspešno izpadla. V prvi vrsti
se zahvaljujemo članstvu dru-
štva sv. Stefana, št. 1, KSKJ
in Marije Pomagaj, št. 78.
KSKJ, ki so se korporativno
udeležili naše prireditve. Vla-
dalo je na veselici veselo raz-
položenje in v resnici pravi
bratski duh ter popolna sloga,
za kar smo vam, dragi udele-
ženci, dolžni zahvalo. Tudi v
prihodnje se bomo potrudili,
da bomo na naših prireditvah
zadovoljili udeležence, kajti
res je radost videti veselo
družbo, ki se prijateljsko se-
stane.

Za dr. sv. Jurija, št. 960,
C.O.F. (Ogl.)

Alois Bogolin, preds.
Ignatz Lagen, protokol. taj.
Victor Kremesec, finanč. taj.

je pri zdravem človeku jezik ne-
svojo staro uro, katero je od svo-
obhodno potreben, bo človek
brez jezika izgovarjal tako, da
bo spodnjo ustnico upognil daleč
nazaj ali pa tisti glas nekako
dahni iz grla. Ti glasovi sicer
ne bodo docela jasni, vendar bo-
do še vedno razumljivi. To velja
na pr. za glasove: n, t, d, g, k,
z, f.

Seveda pa marsikdo ne bo
mogel svojih ustnic preobračati,
kakor bi rad. Za take bo končno
treba izumiti tako protezo, ka-
kršno smo zgoraj omenjali.

Le škoda, da je mož, ki je izu-
mil tisto leseno jezično protezo,
umrl že pred 400 leti.

ZGODOVINSKE URE

Bilo je v zadnji vojni na fran-
coskem bojišču, kjer so si stale
nasproti nemške in ameriške če-
te. Po bitki, ki se je bila
pravkar končala, je ameriški vo-
jak prinesel ameriškega nare-
dnika čete B 4, pehotnega polka
Johnu Robsonu uro, katero je
bil odvzel nemškemu ujetniku.
Robson je uro spravil in jo po-
slej nosil s seboj. Ker je Robson
ostal v službi ameriške armade,
je s to uro moral po vojski mno-
go potovati po svetu. Tako je
končno prišel tudi na Filipine,
kjer imajo Američani svojo po-
sliko.

Pred več meseci pa se je u-
radnik ameriškega Rdečega kri-
ža Earl Stout vozil v trdnjavo
Missoula v ameriški državi Mon-
tana. Med potjo se je seznanil z
narednikom Robsonom, kateri je
uradniku pripovedoval tudi o
svoji uri. Povedal mu je, kako
je na francoskem bojišču spravi-
l uro nemškega ujetnika in da
si je posled zaman prizadeval,
kako bi našel lastnika te ure, da
bi mu jo vrnil. Ta ura je za last-
nika brez dvoma velika dragoce-
nost. Ura je že stara, saj se na-
vija še s ključem. Nemški vojak
jo je najbrže dobil v dar še kot
mlad dečko, ko je bil 10 let star.
Njegov oče mu jo je najbrže dal
za rojstni dan. To namreč je vre-
zano na srebrnem pokrovu ure.
Vrezano je bilo tudi ime. Na
podlagi tega pripovedovanja se
je ameriški uradnik Rdečega
križa začel sam zanimati za pra-
vega lastnika te ure.

Na podlagi tega, kar je do-
gnal že narednik Robson, je za-
interesiral za staro uro tudi or-
ganizacijo Rdečega križa. Naj-
prvo si je zagotovil pomoč ame-
riškega Rdečega križa, kateri je
potem stopil v stik z nemškim.
Vendar je stvar dolgo in dolgo
trajala, a rešitve ni bilo. Moža
z imenom Franc Ackfel, kakor
je bilo urezano na uri, v Nemčiji
kar niso mogli najti. Končno pa
so ga nemške oblasti le našle:
Franc Ackfel je čuval v svetilni-
ku na samotnem otoku v Balti-
škem morju. Lahko si mislimo
njegovo veselje, ko je te dni do-
bil sporočilo, da bo zopet videl

V NAJEM

se odda stanovanje šesterih
ob. Vprašajte na 1808 W.
22nd Place, Chicago.

cestah prav dobri in trpežni. To
velja pa le, če so zatiranje pri-
zadeti krogovi resnični.

CESARJEVE VRZINKE
O rajnem avstrijskem cesar-
ju Francu Jožefu je bilo znano,
da je rad kadil — a le močne
viržinke. Vse svoje življenje
ni kadil drugih cigar. Komaj je
zjutraj vstal, že mu je strežaj
prinesel prižgano viržinko. Ne-
koč pa je bil cesar na cesarskih
vajah v Galiciji. Nekega dne se
je mudil daleč zunaj in opazoval
vojaško gibanje. Med odmorom
si je hotel privoščiti viržinko. A
v svoje razočaranje je šele sedaj
opazil, da nima nobene s seboj.
Dal je povprašati, ali kdo izmed
častnikov njegovega spremstva
kadi viržinke. A nihče ni kadil
teh močnih cigar. Končno je ce-
sar poprosil svojega telesnega
zdravnika dr. Kerzla, naj mu
preskrbi viržinko, pa najsi bo
od kogarkoli.

Kerzl je naglo odjezdil in čez
četrt ure srečal vojaško patru-
ljo, katero je vodil korporal.
"Fantje ali ima kdo kako vir-
žinko?" je vprašal dr. Kerzl.
Slab korporal, ki ne bi bil imel
viržinke in tako je dr. Kerzl za
cesarja dobil korporalovo vir-
žinko in z njo odjezdil k cesar-
ju. Ta si je prižgal viržinko in
jo z velikim užitek kadil. Po-
tem pa je poklical zdravnika in
mu dejal: "Vidite, ljubi Kerzl,
da nikdar ne dobim tako finih
viržink. To je prava viržinka!"
Strašna korporalova viržinka,
ki se je valjala po kdoveki kak-
šnih judovskih trafikah, je ce-
sarju bolj ugajala, kakor tiste,
katere je on navadno kadil.

Korporal je drugega dne do-
bil v zahvalo cel zabojček cesar-
jevih viržink, kakršne so za ce-
sarja nalašč izdelovali iz najlep-
ših in svetlih tobakovih listov.
Ko pa si je korporal prižgal prvo
cesarsko viržinko in poduhal
dim, je zaničljivo zamahnil z ro-
ko in rekel: "Ena sama moja
prava viržinka mi je ljubša, ka-
kor cel zaboj tehle lepo dišečih
cesarskih, ki niso nič prida."

PODPLATI IZ SVILE — CE- STNI TLAK IZ VOLNE

Na Japonskem izdelujejo sil-
no mnogo svile. Svile je na Ja-
ponskem toliko, da je ne morejo
več prodati. Zato so se japonski
strokovnjaki začeli pečati z mi-
slijo, kako bi svilo koristno mo-
gli porabiti v kake druge name-
ne. Sedaj so iznašli, da bi se iz
svile lahko delali trpežni pod-
plati za čevlje. Dognali so, da so
svileni podplati na tlakovanih

23 LET IZKUŠNJE
Pregleduje oči in predpisuje očala
DR. JOHN J. SMETANA
OPTOMETRIST
1801 So. Ashland Avenue
Tel. Canal 0523
Urađe ure vsak dan od 9. zjutraj
do 8.30 zvečer.

Sedanje in bodoče gospodinje!

PRAVKAR JE IZŠLA OSMA, izpopolnjena in pomnožena naklada knjige,
ki je šla doslej že v nad 100.000 izvodih med slovenske žene,

SESTRE M. FELICITE KALINŠEK

VELIKA

"SLOVENSKA KUCHARICA"

Obsega 728 strani, 34 barvanih tabel, nešteto ilustracij v tekstu, razkošna oprema, vezava
v celo platno.

CENA \$5.00

Vsa stara in najnovejša dognanja kuhinjske umetnosti so zbrana v tej monumentalni knjigi. Obču-
danja vredna je smiselna porazdelitev snovi. PREGLEDNA IN NEIZČRPA JE IZBERA NAVO-
DIL IN RECEPTOV. Gospodinja pa se pouči tudi o važnih osnovnih pojmi kuharstva in gospo-
dinjstva. ZATO JE TO NAJPOPLNEJŠE DELO TE VRSTE, KAR JIH IMAMO SLOVENC!

Ta knjiga sodi v vsako slovensko hišo!

Naroča se od:

Knjigarna Amerikanski Slovenec

1849 W. Cermak Rd.

Chicago, Ill.

"Krščen denar"

POVEST.
Spisal
DR. IVO ŠORLI.

"Jaz tudi mislim, da ne!" se je zasmejal Martin.

"I seveda ne." In njej da je bilo zmerom hudo radi tega grdega nasprotstva. Samo enkrat da je bila tudi ona malo huda nanj — ko jim je pevce odvezl. Petje ima čez vse rada.

"Jaz?" se je nedolžno začudil Martin. "To je bil vendar vaš — no vaš Peter, ki vam je pevce vzel."

In izkazalo se je, da ona res še ni vedela, kako se je bilo pravzaprav zgodilo vse tisto. Peter je bil stvar doma čisto drugače obrnil. Pa da bo ona že "njemu", to je možu povedala, kako je res bilo, češ, da je v trgu zvedela.

"Eh, rajši ne! Kar pustite, saj tako nič ne pomaga!" je rekel Martin.

"O, že pomaga, že!" je ona živahno ugovarjala. "Kaj mislite, da ga ona mara? Uh, ko je pa tak brus, ta Peter!"

Govorila sta potem o tem in onem. Ko se je pa Martinu zdelo že primerno, jo je naravnost vprašal:

"Ne zamerite, če vas nekaj vprašam ... Pa saj vidite, da vam vsaj sovražnik nisem ... Ali ste že kaj poskrbeli za slučaj, če bi se njemu, vašemu možu namreč, kaj dogodilo? Nazadnje je le v letih ... In ne bi bilo prav, da pridete v roke temu 'brusu', kakor ste rekli Petru."

Ona je zardela.

"Kako bi poskrbela ..." Enkrat da ji je on sicer rekel, da ji ne bo sile, več pa sama ne ve, kako je mislil. "Ko me je pa rajnka mati kar tako dala, a sem bila sama še otrok ..." je pristavila tiše.

"Da, takrat, takrat bi bilo čas!" je potrdil Martin. "Prav čudim se — —"

"Moj Bog, kaj bi se čudili! Moja mati je mislila, da je vse dobro, če je človek sit," je vzdihnila. "Kolikokrat je rekla: 'Lačna ne boš nikoli'. Oh, ona je veliko dni in let prestradala, širota — bilo nas je ž njo in očetom sedem. Šele potem so počasi vsi pomrli razen mene ... še največ od pomanjkanja ... Pa ni čuda, če je mislila, da je jesti in piti vse na svetu —"

Utihihnila je, in Martin je videl od strani, da si briše oči. Čudno milo se mu je storilo pri sreč.

"O, pa zato sem vendar vedno dobre volje!" je zaslísal naenkrat zopet njen glas, pogumen in skoro vesel, če bi bile oči že suhe. "Kaj bi človek stokal? Tako je, kakor Bog hoče, in z javkanjem tudi ne postane boljše."

"Bravo!" je vzkliknil Martin res iz sreč. "To je beseda! Tudi mene je teplo že od vseh strani, pa se nisem nikdar dal ugnati v kozji rog! Pogum velja!"

"In dolge noge, je rekel zajec!" se je zasmejala. In zdaj so ji bile tudi oči že spet svetle, žive.

In pomenkovala sta se prijateljsko do doma. Šele pred zadnjim ovinkom je začel Martin ustavljati.

"Poglejte, sosedu!" je še rekel. "Kako je to včasih čudno na svetu: Tako prijateljsko sva se pomenila, enemu in drugemu je bila krajša pot in je zdaj lažje srce, ko veva, da ni sovraštva v njem; in nobenemu ni nič krivice, vašemu možu še dobiček, da si niste peš podplatov obrusili — pa morate vendar kakor tatica skrivši v vas!"

"Da ... ali ... vseeno ni bilo prav, da

sem se z vami vozila, ko je on proti temu ... Nazadnje je le moj mož in ima pravico ukazati!" je odgovorila malo v zadregi.

"Eh, veste, sosedu!" je skomignil Martin. "Najboljši sodnik je še vest. Mene že ne peče radi tega."

"Mene tudi pravzaprav ne!" se je zasmejala. "Kako bo ... kako bo pa za plačilo? — Zastonj vendar ne morem —"

"Stari Marijani pošljite včasih lonček juhe v ta namen! In hvala vam, sosedu, za lepo družino!"

Pozdravil je in naglo pognal konje. Ko jih je hlapec prevzel, je čakal za oknom, kdaj pride ona.

Prišla je kmalu, a vsa mokra in blatna, čeprav je hodila komaj pet minut poti in je dež samo še rosil. Kakor da je napravila res celo dolgo pot po sredi blata peš!

"Vražje ženske!" se je nasmehnil. "Kako nas moške znajo vleči za nos! Bog ve, kako mu bo zdaj pravila, kaka huda pot je bila. Pa smo večkrat sami krivi, ko jih po svoji neumnosti silimo v laži, ženske in otroke, ker smo jim le gospodarji, a ne tovariši in prijatelji."

11. Martinova pot čez cesto.

Starega Močnika glavna in menda pač edina ljubezen so bili konji. Ali konji so morali biti iskri in mladi, zakaj konj, ki ni bil divji, zanj ni bil konj. Čim bolj pa je žival brcala in grizla, bolj jo je gospodar negoval, da je mogel na njej izkazovati svojo moč. Hlapec je pripovedoval, da se stavec pogostoma prikrade v hlev in, če misli da je sam, govori posebno z lepim belcem kakor z otrokom in ga boža in gladi.

V zadnjem času si je bil kupil lepega in nemirnega žrebca. In sukal in gonil ga je na široki poti pod hlevi, da je šla vsa vas skupaj. Žena ga je celo posvarila, naj se ga pazi, ko nima več tistih moči kakor prej; ali Močnik jo je nagnal, češ, da čuti še prav vse svoje moči in naj se nikar kdo ne veseli, da mu pojemajo. Če je ukrotil še toliko drugih, bo tudi to mrho.

Pa je ni! Neki dan, ko je žrebec vpregel pred lahek voziček in ga gonil po cesti proti trgu, se je žival splašila, skočila s poti, in vse se je preobrnilo v jarek.

Sicer so po sreči ljudje videli in ponesrečena takoj spravili izpod voza; tudi na zunaj poškodbe niso bile hude; ali poznalo se je, da so se mu pretresle vse kosti in ves drob. Res da se je držal po koncu in si prizadeval korakati strmo in ponosno, kakor prej, ali tega ni mogel zakriti, da se mu hrbet bolj in bolj krivi in da roke drže palico za potrebo in ne več za krajši čas.

Mogoče Peter tudi ni mislil tako hudo in se mu je oče celo smilil, ko je videl, kako mu pešajo moči; ali stavec že kar ni mogel več prenašati teh za njim se obračajočih oči in je postajal vsak dan bolj siten, da ga že ni bilo moči več prenašati. Tudi žena je kar trepetala pred njim, čeprav je bil ž njo malo bolj prijazen.

Nekega dne pa ga je sin začel celo nekako in od daleč izpraševati, ali je že napravil testament. Starcu je šinila vsa kri v glavo, in bilo je, kakor da bo onega udaril. A naenkrat se mu je skremžil obraz in s čudnim smehom je rekel, da ga bo že še napravil.

(Dalje.)

COLUMBIA PLOŠČE

25000-F—Ribniška korajža, petje, duet	
Kranjski piknik, petje, duet	75c
25001-F—Na ofceti	
Juhu polka, harmonika	75c
25002-F—Juhu valček	
Domžalska polka, harmonika	75c
25005-F—Kaj ne bila bi vesela	
Sirotek, ženski duet	75c
25011-F—Pokšotič	
25014-F—Planinsko veselje	
Čevljarska polka, kmetska banda	75c
25019-F—Stiglic, valček	
Gorica, polka, slov. tercet	75c
25020-F—Stari kranjski valček	
Štajerska, harmonika	75c
25027-F—Sobotni večer, valček	
Nedelja, polka, harmonika in ksilofon	75c
25033-F—Gor čez Izaro	
Oj tam za goro, moški kvartet	75c
25036-F—Slovenski valček	
Radostna, polka, harmonika, kvartet	75c
25037-F—Stoji, stoji ljubljanka	
Sinoči je pela, slovenski kvartet, petje	75c
25039-F—Na poti v stari kraj, 1. in 2. del	75c
25040-F—Hojer valček	
Pečlarska polka, instrument. trio	75c
25041-F—Veseli rudarji, koračnica	
Sladki spomini, valček, Hojer trio	75c
25042-F—Daleč v gozdu, valček	
Večerni valček, orkester	75c
25043-F—Polka štaparjev	
Ti si moja, valček, Hojer trio	75c
Burja, koračnica, orkester	75c
25044-F—Coklarska koračnica	
Triglavske valček, Hojer trio	75c
25045-F—Mazulinka	
Ptičja ohcst, šotič, Hojer trio	75c
25046-F—Ljubezen in pomlad	
Slovensko dekle, petje, moški kvartet	75c
25047-F—En starček je živel	
Sijaj solnce, moški kvartet	75c
25049-F—Zadovoljni Kranjec	
Prišla bo pomlad, moški kvartet	75c
25051—Vzajemnost, šotič	
Kukavica, valček, Columbia kvintet	75c
25052—Na Adriatskem bregu, valček	
Na veseli svatbi, polka, harmonika duet	75c
25055—Vigred se povrne	
Oj dober dob, moški kvartet	75c
25056—O mraku	
Dolenjska, moški kvartet	75c
25057—Slovenec sem	
Perice, moški kvartet	75c
25059—Jaka na St. Clairu, polka	
Clevelandski valček, instr. trio	75c
25060—Ziben šrit za ples	
Šuštar polka, harmonika	75c
25061—Žužemberk polka	
Zadnji poljub, valček, harmonika duet	75c
25062—Povšter tanc	
Ribeniška polka, harmonika in kitare	75c
25063—Ančka pojdi plesat, valček	
Treplan za ples, harmonika in instr.	75c
25064—Ribeniška, I. del	
Ribeniška, II. del, moški kvartet	75c
25065—Samo še enkrat, valček	
Ven pa not, polka, instrumentalni trio	75c
25066—Kranjski spomini, valček	
Luna valček, orkester	75c
25067—Fantje se zbirajo, moško petje	
Na planine, petje, zbor "Jadran"	75c
25068—Črne oči, valček	
Carlota valček, orkester	75c
25069—Stari šotič	
Moja Micka, polka	75c
25070—Al' me boš kaj rada imela	
Odpri mi dekle kamrico, trio s petjem	75c
25071—Regiment po cesti gre, s petjem	
Sebelska koračnica, harmonika	75c
25072—Štajerska	
Moj prijatelj, polka, moški kvartet	75c
25073—Zveličar se rodi	
Zakaj svetlobe. Poje moški kvartet Jadran	75c
25074—Sokolska koračnica	
Kje je moja, harmonika in kitare	75c
25075—Slovenske pesmi	
V slovo, ženski duet in klavir	75c
25076—En let' in pol	
Ljubca moja, ženski due in klavir	75c
25078—Dunaj ostane Dunaj	
Neverna Ančka, harmonika in kitare	75c
25079—Danici	
Domache pesmi, ženski duet in klavir	75c
25080—Oberštajeriš	
Slovenski poskočni šotič, godba	75c
25081—Nemški valček	
Črniška polka, godba	75c
25082—Boj' moja, boj' moja	
Nebeška ženitev, Anton Shubel bariton	75c
25083—Čez Savco v vas hodiš	
Sladki spomini, ženski duet in klavir	75c
25084—Nočni čuvaj	
Pevce na note	75c

Manj, kakor TRI plošče ne razpošiljamo.

Naročilom priložite potrebni znesek. Pri naročilih manj kakor 5 plošč, računamo od vsake plošče po 5c za poštnino. Ako naročite 5 ali več plošč, plačamo poštnino mi. — Pošiljamo tudi po C. O. D. (poštnem povzetju), za kar računamo za stroške 20c od pošiljatve. — Naročila blagovolite poslati na ravnost na

Knjigarna Amerikanski Slovenec

1849 WEST CERMAK RD.

CHICAGO, ILLINOIS

PISANO POLJE

J. M. Trunk

Tlači svobodo.

Nemški poslanik potuje po raznih krajih po naših državah in predava. Saj se poznamo. Propagando dela za sedanjostroju v Nemčiji in na propagando so se Nemci od nekaj dobro razumeli, dasi so se glede ameriških Nemcev pri zadnji vojski arezali. Upajo pa ti Nemci in pri ameriških Nemcih še naprej, zato potuje tudi poslanik. Nemci tu, protestanti in katoličani, so kakor v precepu. Vsi so za Nemčijo in tudi Hitlerja z dušo in telesom, ampak ta nečedni paganizem vernim krogom med njimi ne prija, kakor pač umevno. Pa požirajo in požrejo, ker mati Germanija marsikaj prenese, in za to gre. Ampak v Ameriki imamo tudi nemške — Jude, in s temi ima poslanik svoje križe, ker ti Judje imajo hude jezike, tudi dobre jezike imajo, in za Jude v Nemčiji je zdaj — babilonska sužnjost. Ta nemška in judovska roba me ne zanima, da pišem. Nekaj bolj značilnega je pri tem.

Oponenti predbacivajo nemškemu poslaniku, da Nemčija in Hitler, se razume, "tlači svobodo—curving the liberty." Oponenti, in med temi so posebno poleg Judov še socialisti, komunisti vseh struj, imajo prav, ako Hitlerju to očitajo, ker prave svobode je najmanj zdaj prav v Nemčiji. Ampak, kje je Evropi se zdaj ne tlači svoboda? Tlači jo pred vsem Stalin in Mussolini, in tlači jo jo Pisudsky, in Horty in — bivši kralj Aleksander in Sušnik in ... Odkod prihaja to skoroda splošno tlačenje svobode? Ali so razni diktatorji vseh mogočih barv in kovov začeli stiskati in tlačiti svobodo samele za kratek čas, kakor je nekoč divji Nero zapalil Rim? Pravijo in najdemo, da so baje evropski narodi sami obupali nad svobodo in kratkoma prepustili polje raznim diktatorjem. Ne morem pritrditi. Vsaj jaz sem mnenja, da je do raznih diktatur prišlo, ker so drugi začeli tlačiti svobodo, ali jo zlorabiti v svoje strankarske namene. Diktatu-

ra proletarijata (??) se je začela izvajati najprej v Rusiji, in se še izvaja. Tam bi moral priti drugi diktator, da bi začel to — svobodo (??) tlačiti. Ga še ni in ga še dolgo ne bo. Lenin in Stalin sta pa celo v Rusiji postala mogoča in celo nekako potrebna, ker je tam — Slovan strahovito začel — rušiti in bi bil vse porušil, ako bi tega rušenja ne bila zajezila — diktatura, dasi je ta skoroda enaka — slovanskemu rušenju. Tu je point. Morda je bilo malo drugače drugje, ampak prav povsod je prišlo do — tlačenja svobode potom diktatur le, ker so drugi začeli ali vsaj pretili, da vse potlačijo. Zopet lahko služi za vzgled Italija. Vse je pričakovalo po pomolu, da začne v Italiji pokati, in bila je skrajna nevarnost za socialistično revolucijo. Pa je vstal Mussolini, potlačil je svobodo, res je jo in jo še tlači, ampak rešil je tudi — Italijo, ako zdaj njega ne potlačijo njegova megalomanija. Enako ali vsaj slično povsod, tudi v naši — Jugoslaviji. Bil je Aleksander in uvedel diktaturo, gotovo ne le za kratek čas ali za špas, prišel je Jestič, je nadaljeval, morda je moral nadaljevati, prišel zdaj Stojadinović ... popustil je, pa vse izgleda, da bo moral nadaljevati, ker "hrvaška svoboda" preti potlačiti vso svobodo in vso Jugoslavijo. Sam sem doživel prav mnogo tiste — svobode po glasovanju v Avstriji, in če se zdaj tudi v Avstriji tlači svoboda, meni je to umevno ker vsak se pač brani, da ga kdo drugi ne potlači s svojo svobodo (?), in če si drugače ne more pomagati, bo pač zopet — tlačil. Nikakor ne zagovarjam tlačenja svobode po tem ali onem, ampak vsaj meni je jasno, da pri razmerah v Evropi drugače skoroda ne more biti. Drevo začne gniti pri korenini, riba pa smrdeti pri glavi.

Mnogi ljudje so kakor neznansko oddaljene zvezde: še je dolgo potem, ko so ugasnile, strankarske namene. Diktatu-

Zbirka povestnih knjig

TA ZBIRKA TVORI ZELO ZANIMIVE POVESTI.

ČAROVNICA S STAREGA GRADA, povest iz srednjega veka	40c
CIGANOVA OSVETA, povest	35c
DEVICA ORLEANSKA, slika iz preteklih časov	35c
ELIZABETA, hči sibirskega jetnika	35c
FRAN BARON TRENK, vodja hrvatskih pandurov	35c
FRA DIAVOLO, povest iz roparskega življenja	40c
HEDVIKA, banditova nevesta	35c
KRVNA OSVETA, povest	25c
MATERINA ŽRTEV, pripovedka iz Dalmacije	75c
MRTVI GOSTAČ, povest	35c
MUSOLINO, ropar iz Kalabrije	35c
POŽIGALEC, zanimiva povest	35c
RINALDO RINALDINI, zanimiva roparska povest	45c
STRIC TOMOVA KOČA, povest iz suženjskega življenja	65c
TURKI PRED DUNAJEM, zgodovinska povest	45c
VELIKI VSEVEDEŽ, zbirka zanimivih in kratkočasnih spretnosti	60c
ZADNJI DNEVI NESREČNEGA KRALJA, zgodovinska novela	65c
ZLATARJEVO ZLATO, zgodovinska povest	85c
ZMAJ IZ BOSNE, povest iz bosanske zgodovine	75c

Naročila je poslati na:

Knjigarna Amerikanski Slovenec

1849 W. Cermak Road,

Chicago, Illinois

TISKOVINE

vse vrste za društva, trgovce in obrtnike izdeluje lično in točno

Slovenska tiskarna
Amerikanski Slovenec

1849 W. Cermak Road,

Chicago, Illinois